

בית המשפט המחוזי בירושלים
שם טוב 3, מדינת ישראל
צ"ח 16-06-38678
סוג עניין:
תאריך פתיחה: 19 ק"מ 2016
רמת היסיון: פתוח לציבור

בית המשפט המחוזי בירושלים

המערכת

בעניין: לורי שם טוב ת"ז 024506230, עיתונאית
מרחוב כזנלסון 126 ב' גבעתיים
טלפון: 054-5320390, פקסי: 03-7327557

- נ ג ד -

המשיבה

משטרת ישראל
תחנה אזורית מוריה, ירושלים
רחוב התנופה 14 ירושלים
טלפון: 02-5683222, פקס: 02-5683288

עָרַר עַל הַחֲלָטָה בַּעֲנִיין תְּפוּסִים

לפי סעיף 38א לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], התשכ"ט 1969

ערר על החלטתו של בית המשפט השלום בירושלים מיום 16/06/2016
בת"ק 9959-06-16, שניתנה על ידי כבוד השופטת קרן מילר.

נספח 1: העתק החלטת בית המשפט קמא + פרוטוקול מיום 16/06/2016, רצ"ב.

בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למשיבה לחזור לידי העוררת את כל החפצים התמוסים.
ואלו נימוקי הבקשה.

רקע

1. המבקשת היא עיתונאית, בעלת תעודות עיתונאי.

נספח 2: העתק צילומי תעודות העיתונאי של המבקשת, רצ"ב.

2. העוררת נעצרה ביום 01/06/2016 בידי שוטרי המשיבה, בפתח מקום מגוריה בעיר בת ים.
העוררת נחשדה כי שיתפה פעולה עם מקור עיתונאי שלה, מר רועי כהן, באי החזרת בנו
שלו למשמורת האם, משך ימים רבים.

3. מעצרה של העוררת ותמיסת החפצים השייכים לה, בהם חומרי מחשב, בוצעה על ידי
שוטרי המשיבה כדי לאתר ולגלות מידע על מקור מידע עיתונאי של העוררת ולשבור את
החיסיון העיתונאי בין המבקשת לבין שאר מקורות המידע שלה.

החפצים התפוסים

4. בידי המשיבה תפוסים חפצים שונים השייכים למבקשת ולשותפה לדירה אשר נתפסו ביום 01/06/2016, על גופה, תיקה ומקום מגוריה הנוכחי של המבקשת, בעיר בת ים.
5. המשיבה תפסה אצל המבקשת מחשבים וחומרי מחשב, ציוד מחשבים, בחן מסכי מחשב, מחשב נייד, מחשב נייד, טלפונים ניידים, מדפסות, התקני אחסון מידע, מכשירי אלקטרוניקה, מכשירי חשמל, מסמכי נייר וכדומה.
6. החפצים התפוסים משמשים את המבקשת באופן שוטף לעבודתה העיתונאית ולעבודה השוטפת שלה, וכאמצעי קשר עם משפחתה וחבריה לעבודה ולחיים. המבקשת היא מוסד לפי הגדרתו בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפישה). משלח ידה של המבקשת הוא כתיבה עיתונאית וכתיבת מסמכים אחרים, והחפצים התפוסים משמשים את המבקשת בעבודתה השוטפת.
7. כל צו לתפיסת חומרי המחשב של העוררת תקף ל 48 שעות בלבד, זאת על פי הוראות סעיף 32(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפישה).
8. החפצים נתפסו בתיק חקירה שמספרו אצל המשיבה, פלא 137060/16, מסי מסוף 8-2016-2039-6130. הצו על פניו אינו תקף. שמה של העוררת אינו מופיע עליו, כתובתה אינו מופיעה עליו ולא מסומן בו האם יש לתפוס דבר מה.

נספח 3: הצו, רצ"ב.

החליד הראשון בבית המשפט השלום ירושלים

1. ביום 09/06/2016 התקיים דיון בין העוררת לבין המשיבה, בבית המשפט קמא.
2. העוררת הגיעה להסכמה עם המשיבה כי כל החפצים התפוסים, בהם חומרי מחשב, מחשבים וטלפונים, יוחזרו לעוררת ללא תנאי וללא דיחוי.
3. בית המשפט קמא נתן תוקף להסכמת הצדדים וקבע בהחלטה שכל החפצים התפוסים יושבו לידי העוררת. עוד נקבע כי העוררת תוכל לבדוק את התפוסים כדי לוודא שאינם שבורים ופגומים. הדברים אף הובהרו בהחלטה מתוקנת בפתקית ביום 10/09/2016 עקב טעות סופר בהחלטה המקורית.

נספח 4: העתק החלטת בית המשפט קמא מיום 09/06/2016, רצ"ב.

נספח 5: העתק החלטת בית המשפט קמא מיום 10/06/2016, רצ"ב.

המשטרה מסרבת לקיים את החלטת בית המשפט

4. אלא שלמרות הסכמת המשיבה והחלטת בית המשפט קמא לחזויר לידי העוררת את כל החפצים התפוסים, החליטה המשיבה לצפצף על החלטתה ולא לכבד אותה, וסיקרה לחשיב לידי העוררת את כל החפצים התפוסים.
5. כך, משך ימים רבים, מיום 09/06/2016 ועד ליום 16/06/2016, החזיקה המשיבה בידיה את כל התפוסים של העוררת ללא צו שיפוטי תקף.
6. יותר מכך: המשיבה ביצעה חיפוש בחומר במחשב, תוך ביצוע הליך חזירה לחומר מחשב, וכל זאת ללא צו שיפוטי המתיר לה לבצע זאת, כל זאת בניגוד להוראות סעיף 23א(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפישה), המחייב את המשיבה בצו שיפוטי תקף חדש!!!

7. ביום 14/06/2016 נסעה העוררת למשרדי המשיבה כדי לקבל בחזרה את כל החפצים התפוסים השייכים לה. זאת לאחר תיאום מראש עם המשיבה. המשיבה סירבה להחזיר לידי העוררת את החפצים התפוסים, והערימה קשיים רבים על העוררת. המשיבה סירבה לכבד את החלטת בית המשפט קמא.

8. העוררת פנתה לבית המשפט קמא בבקשה בהולח המסבירה את הדברים ואת סירובם של שוטרי המשיבה להחזיר את כל הפריטים התפוסים.

נספח 6 : העתק בקשת העוררת מיום 14/06/2016, רצ"ב.

9. ביום 14/06/2016 נתן בית המשפט קמא שתי החלטות נוספות (בפתקית) הקובעות שהמשיבה תשיב באופן מיידי את כל החפצים התפוסים לידי העוררת. עוד קבע בית המשפט קמא כי המשיבה תסביר בכתב מדוע לא קיימה את החלטת בית המשפט מיום 09/06/2016 להחזיר לעוררת את כל החפצים התפוסים.

נספח 7 : העתק החלטת בית המשפט קמא מיום 14/06/2016, רצ"ב.

חליד השני בבית המשפט השלום ירושלים – נשוא הערר

10. יודגש כי במהלך הימים, בין 09/06/2016 ועד ליום 16/06/2016, וככל הידוע לעוררת, לא פנתה המשיבה לבית המשפט קמא בבקשה לעיון חוזר על החלטת מיום 09/06/2016, ואף לא הגישה ערר כלשהו לבית המשפט המחוזי כנגד החלטת בית המשפט קמא מיום 09/06/2016.

11. ביום 14/06/2016 מסרה המשיבה את תגובתה לבית המשפט קמא ובו הסבר דחוק מדוע לא קיימה את החלטת בית המשפט מיום 09/06/2016.

12. בית המשפט קמא שוב נתן החלטה (בפתקית) ובו הדגיש שהמשיבה אינה מקיימת את החלטת בית המשפט מיום 09/06/2016 להחזיר לידי העוררת את כל החפצים התפוסים.

נספח 8 : העתק החלטת בית המשפט קמא מיום 14/06/2016, רצ"ב.

13. ביום 15/06/2016 מסרה המשיבה תשובה לבית המשפט קמא ובו ביקשה להשאיר בדיה מוצג בודד השייך לעוררת: חומר מחשב – הוא דיסק מחשב קשיח ('יכונן קשיח'), שפורק מאחד המחשבים התפוסים השייכים לעוררת. כל זאת בניגוד להסכמות הקודמות בין העוררת למשיבה אשר קיבלו תוקף בהחלטה השיפוטית מיום 09/06/2016 להשיב את כל התפוסים לידי העוררת.

14. ביום 16/06/2016 התקיים דיון בבית המשפט קמא. הדיון נקבע באופן בהול מ"היום למחר". העוררת לא יכולה היתה להופיע לדיון בשל התחייבויות קודמות.

15. בסיום הדיון נתן בית המשפט קמא החלטה, היא החלטת נשוא ערר זה. (נספח 1)

16. בהחלטת בית המשפט קמא, הפך בית המשפט קמא את תגובת המשיבה מיום 15/06/2016 לבקשה לעיון חוזר, כל זאת בניגוד לכל סדרי הדין הקיימים.

17. בנוסף, קבע בית המשפט קמא כי המשיבה תהיה רשאית להחזיק בידיה פונן קשיח בו על פי הטענה נמצאו ראיות. עוד נקבע כי לא יימסר לעוררת חומר מחשב המהווה ראיה ואף לא העתק ממנו. חומר המחשב שלא יימסר לעוררת, לא הוגדר במדויק בהחלטת בית המשפט קמא, כך שלהגדרה סתמית זו, יכולה המשיבה להכניס כל חומר מחשב תפוס שבדיה, ולא להשיבו לעוררת.

18. על החלטה זו של בית המשפט קמא מיום 16/06/2016, מוגש ערר זה, וזאת בהתאם להוראות סעיף 38 למקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש).

דין משפט

הפרת חוקי יסוד ופגיעה לא מידתית בעוררת

19. סעיף 3 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו קובע:

אין פוגעים בקנינו של אדם.

20. סעיף 7 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו קובע:

7. פרטיות וצנעת הפרט

(א) כל אדם זכאי לפרטיות ולצנעת חייו.

(ב) אין נכנסים לרשות היחיד של אדם שלא בהסכמתו.

(ג) אין עורכים חיפוש ברשות היחיד של אדם, על גופו, בגופו או בכליו.

(ד) אין פוגעים בסוד שיחו של אדם, בכתביו או ברשומותיו.

21. המשך החזקת התפוסים בידי המשיבה, בהם יומנים אישיים אנשי קשר ומידע ועוד, פוגע בקניינה של המבקשת ופוגע בסוד השיח של המבקשת עם מקורותיה העיתונאיים, בכתביה של המבקשת וברשומותיה של המבקשת.

22. המשך החזקת התפוסים על ידי המשיבה פוגע פגיעה אנושה בפרנסתה של העוררת.

23. המשך סירובה של המשיבה להחזיר את החפצים התפוסים גורם לנוק כספי לעוררת, שכבר הוציאה כספים רבים להגיע למשרדי המשיבה בירושלים (העוררת גרה באזור תל אביב) וחזרה לביתה ללא התפוסים. כסף רב בוזבז על מוגנות שהיו צריכות להעמיס את החפצים התפוסים, אך חזרו ריקים בשל הפרת צו בית משפט מצד המשיבה.

לא התקיים הליך משפטי תקין בבית המשפט קמא

24. בבית המשפט קמא לא התקיים הליך משפטי תקין וראוי.

25. המשיבה לא טרחה לבקש עיון חוזר בהחלטה מיום 09/06/2016. יודגש כי לא קיים בסדרי הדין הליך של עיון חוזר על החלטה בעניין התפוסים, וההליך הראוי הוא הגשת ערר לבית המשפט המחוזי.

26. הלכה בטוקה של בית המשפט העליון היא, כי לא קיים הליך של בקשה לעיון חוזר על החלטה בעניין חפצים תפוסים. ראו בשי"פ 5234/14, משה הלוי נ' מדינת ישראל, החלטה מיום 21.12.2014 של כב' השופט צבי זילברטל, סעיפים 6 – 7 לפסק הדין.

נספח 9: העתק פסיקת בית המשפט העליון מיום 21/12/2014, רצ"ב.

27. המשיבה לא טרחה לבקש צו לתמשך החזקת התפוסים. המשיבה החזיקה בתפוסים במשך שבוע ימים וסירבה להחזירם לידי העוררת, למרות פניות העוררת אליה והגעה של העוררת למשרדי המשיבה לקחת את התפוסים בחזרה.

28. המשיבה לא טרחה לבקש צו נוסף לחדירה לחומר מתשב של העוררת. גם אם היה צו כזה, הרי הוא מוצה ולא ניתן לעשות בו שימוש חוזר לאחר החלטה להחזיר את התפוסים לידי

העוררת. מדובר על חיפוש שני. המשיבה ביצעה חזירה לחומרי המחשב של המשיבה, ללא צו שיפוטי תקף.

29. המשיבה החזיקה בידיה חפצים תפוסים של העוררת, בניגוד לדין, ללא צו שיפוטי, ותוך הפרה ובזיון החלטת בית המשפט קמא מיום 09/06/2016.

30. בית המשפט קמא, הפך את החלטתו הברורה מיום 09/06/2016 ובכך נתן יד להפרות חוזרות ונשנות של החלטותיו שלו מצד המשיבה, תוך הסכמה שניתן להפר צווים והחלטות וללול בהן בלי שהצד המפר ישלם על כך ומבלי שהצד המפר ייתן על כך את הדין. כל זאת תוך פגיעה קשה בעוררת.

31. יודגש כי חזרתה של המשיבה מההסכמות להחזיר את כל החפצים התפוסים לידי העוררת, נבעה מכך שהעוררת סירבה לנתום בפניה שהיא פוטרת את המשיבה מאחריות נזיקית ומנוקים שנגרמו לציוד התפוס בעת שהייתו במשרדי המשיבה.

הסעדים המבוקשים

32. בית המשפט הנכבד מתבקש להוציא צו זמני האוסר על שוטרי המשיבה לערוך חיפוש במסמכים ובחומרי המחשב של העוררת התפוסים בידי המשיבה, מחמת חסיון עיתונאי החל על חומרים אלה.

33. בית המשפט הנכבד מתבקש להפוך את החלטת בית המשפט קמא מיום 16/06/2016 ולהורות למשיבה לקיים את החלטת מיום 09/06/2016 המורה למשיבה להחזיר לידי העוררת את כל החפצים התפוסים, בהם חומרי מחשב.

34. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למשיבה להחזיר לידי העוררת את כל החפצים התפוסים, בהם גם חומרי מחשב מקוריים.

35. יהא זה מן הדין ומן הצדק לקבל ערר זה.

לורי שם טוב

תאריך: 17/06/2016

לורי שם טוב, המבקשת

16.6.2016

בית משפט השלום בירושלים

16 יוני 2016

ח"ת 16-06-9989 שזג סוב נ' מדינת ישראל

- 1 4. מבוקר כי יתר התפוסים עיי המבקשת יחזרו למבקשת על פי דרישתה באופן מיידי.
- 2 5. כמו כן, בהתאם לדרישה סעד המבקשת ולמי הסכמת המדינה, ייסגר למבקשת עותק של הרצמר
- 3 המצוי על חכונ המדובר למעט, חומר המהווה ראיות.
- 4 6. המוכחות תודיע למבקשת בדחיפת על החלטה זו ותעביר התיק לפיגול ביום 21.06.2016.
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9 נילתח ותחיש מיום יי סיוון תשע"ו, 16/06/2016 במעמד הנכבדים.
- 10

קין מילר

קין מילר, שופטת

11

2

תעודת עיתונאים 2015-2016

לכבוד: **לורי שם-טוב**
 מנהל תערוכה ומועצה לביטחון ומגוון תרבות העוסקים בתחום-אביב
 המרכז התיאטרלי וראש המועצה לביטחון ומגוון תרבות העוסקים
 במגוון תחומים ובמגוון תרבות העוסקים במגוון תחומים
 במגוון תחומים ובמגוון תרבות העוסקים במגוון תחומים
 במגוון תחומים ובמגוון תרבות העוסקים במגוון תחומים
 במגוון תחומים ובמגוון תרבות העוסקים במגוון תחומים
 במגוון תחומים ובמגוון תרבות העוסקים במגוון תחומים

יורי אברמוביץ
 יו"ר ועדת העיתונאים

יוסף בר-משה
 מנהל תערוכה ומועצה לביטחון ומגוון תרבות העוסקים בתחום-אביב

תעודת עיתונאים 2015-2016

LORRY SHEM-TOV

ID No: 24506230
 Card No. 1255

This is a personal and non transferable card

We hereby certify that the holder of this card is a professional journalist.

Please extend any assistance or courtesy that she/he may require to the performance of her/his professional duties

Yosf Bar-Mohea
 Managing Director

Roten Avrutsky
 Chairman

תעודת עיתונאים 2015-2016

PRESS CARD 2015-2016

Name: **LORRY SHEM-TOV**
 Passport No. **12892319**
 Card No. **1255**

תעודת עיתונאים 2015-2016

שנה: **2015** Card No. **249**
 שם: **לורי שם-טוב**
 Name: **Lorry Shem Tov**
 Passport: **12892319** ID: **024506230**
 Position: **Reporter**

יוסף בר-משה
 מנהל תערוכה ומועצה לביטחון ומגוון תרבות העוסקים בתחום-אביב
 מנהל תערוכה ומועצה לביטחון ומגוון תרבות העוסקים בתחום-אביב
 מנהל תערוכה ומועצה לביטחון ומגוון תרבות העוסקים בתחום-אביב
 מנהל תערוכה ומועצה לביטחון ומגוון תרבות העוסקים בתחום-אביב

יורי אברמוביץ
 יו"ר ועדת העיתונאים

משה יגור
 מנהל תערוכה ומועצה לביטחון ומגוון תרבות העוסקים בתחום-אביב

תעודת עיתונאים 2015

PRESS CARD 2015

איגוד התקשורת והעיתונות בישראל (עיר)
 The Israeli Communication & Press Association
 כולל צוותי טלוויזיה וקולנוע - PTC Press Tv Cinema
 ב"מ. 12109, תל-אביב 6111002 טל-פקס: 6111002
 www.journalism.org.il

לורי שם-טוב
 Lorry Shem Tov

התאחדות העיתונאים והכתבים
The Israeli Communication & Press Association
תפקיד: עיתונאי - פרט
שם: אריאל שרון
www.iaip.org

תעודת עיתונאי
PRESS CARD
2014

יש להציג תעודת עיתונאי בלבד
Only valid with ICPA accreditation in the
holder of his press card

052-5123456

Shem Tov

23755 2013 - 2014
LORRY SHEM TOV 303 088 177
Name ID

024506230
Report ID/IDOT ID

FREELANCE 98000
Occupation ID

CORRESPONDENT/EDITOR 303 088 177
Position ID

Director G.A.D. ID/IDOT

Year 2014 ID Card No. 248 0760 100
09

Name 310-08 177
Shem Tov

Passport ID 12892318 024506230 ID/IDOT
ID

Position Reporter 303 088 177
ID/IDOT

024506230
ID/IDOT

4

מספר תיק פלא	2016	מספר תיק פלא	2016	מספר תיק פלא	2016
מספר תיק	137080 /	מספר תיק	137080 /	מספר תיק	137080 /
מס' תיק מסוף	8	מס' תיק מסוף	8	מס' תיק מסוף	8
תאריך	27/05/2016	תאריך	27/05/2016	תאריך	27/05/2016
שם המשפחה	מס' תיק מסוף	שם המשפחה	מס' תיק מסוף	שם המשפחה	מס' תיק מסוף

בית משפט בי"ש שלום-ירושלים
מספר תיק בית המשפט ב"ש: /

היום הופיע בפני ד"ר מ' שלומי פאר
ולאחר שהתברר כחוק והבין את האחריות עליהם את חוק הבקשה נבהתתוך על חומר שהומצא לי, אני מחליט:
 לדחות את הבקשה האמיל

לשעבר לבקשה, פרט בתמציתיות מהות החשד והעילה למתן המ'
ע"מ 13 א/1010 פ"ס/2016 ק"א, יק"א 4 רפ"ל, המס' 2016/1010
מ"ש - מ"ש/תק"א/1010/2016, 984 סד"ר, ר"ב/1010/2016
מ"ש - ר"ב/1010/2016 - מ"ש/תק"א/1010/2016, ר"ב/1010/2016
ק"א - 4 ס"ר/1010/2016

מס' תיק	שם פרטי המזכיר	שם משפחה המזכיר	שם
024506230	לירי ולי	שם טעב	מען

החפוס את החפיים הבאים:
כל מסמך או חפץ הדורשים להקידה, לרבות מחשב, רכב המגלם מחשב וחומר מחשב של מיסד הנמצא במקום, וכן חזירה
נחשבת לחומר מחשב לצורך בדיקה או הפקת פלטים.
החפוש ייערך בפני שני עדים שאינם שוטרים [כפוף להראות סעיף 26 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש)].
 לא ייערך בפני עדים (פרט הסיבה):

אין להשתמש בזה למסרה שאינה מפורטת לעיל [בכפופות לסעיף 24 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש)].
אין להשתמש בזה יותר מפעם אחת. מתקופת של יו זה הוא 30 יום מיום הוצאת
שטח מצו החפוש ייסדר לדי המלחיק. על המבצע להחזיר לבי"מ את אישור ביצוע המ, בצירוף פרוטוקול החפוש
או לאתר 60 יום את המצו עצמו, אם לא בוצע. בצירוף הסיבה לכך.
הערה: זכותו של התובע לזכות בחפילים שנחשפו לפנות לבית-משפט השלום ולתורה להחזרת החפילים
לפי סעיף 34 לפקודת

תאריך: 27.5.16
שם המשפחה: _____
חתימת המשפחה: _____
חתימת בית משפט: _____
תפוצה:
1. למבקש-לתיק חוקיית
2. למבקש-לאגוז מי חפוש
3. לבי"ש- במסוף לבקשה
4. למחוק המס' 2016/1010 - אגילא בוצע המ.

10191 P.01

7

היית 9959-06-16

בית המשפט השלום בירושלים
במני כבי השופטת קרן מילר

המבקשת

בעינין : מר יוסי טוב ת"י 024506230, עיריית
מרחוב כנענסון 126 ב' גבעתיים
טלפון : 03-7327557, פקסי : 054-5320390

711 -

המשיבה

משרת ישראל
תחנה אזורית מזרח, ירושלים
רחוב התנופה 14 ירושלים
טלפון : 02-5683222, פקסי : 02-5683288

בקשה בחולה ביותר למיקון החלטה מיום 9/6/16

בית המשפט הנכבד בהחלטתו מיום 9/6/16 קבע כי ותאמער למשיבה לבדוק בדיקה של התפוסים, במקום למבקשת.
בית המשפט מתבקש לשנות את ההחלטה, כי הבדיקה תבוצע על ידי המבקשת והוא מי מטעמה ולא על ידי המשיבה.

מרי טוב

תאריך: 10/06/2016

מרי טוב, המבקשת

החלטה	10/06/2016
	תיק 9959-06-16
	ש' קרן מילר
כמבוקש. מדובר בטעות סופר. הבדיקה תבוצע על ידי המבקשת או מי מטעמה.	

14/06/2016

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 9959-06-16 שם טוב נ' מדינת ישראל

מספר בקשה (رقم الطلب): 7
טלפון מרכז מידע: 077-2703333

אישור על פתיחת בקשה
مُصادقة علم تسجيل طلب

ניתן אישור כי ביום (מصادق بهذا أنه في يوم) 14 יוני 2016 בשעה (بالساعة) 15:11 הוגשה בקשה מסוג (رقم طلب من نوع): כללית, לרבות הודעה בקשה בהולה ביותר להורות למשטרת מוריה בחיק (بقضية) ה"ת 9959-06-16 שם טוב נ' מדינת ישראל.

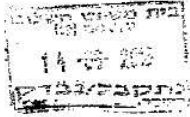
מספר הבקשה הוא (رقم الطلب هو): 7.

בכל פנייה לבית המשפט בנוגע לבקשה זו, יש לציין את מספר הבקשה.
كل مراجعة للمحكمة المنطقة في الطلب عليك أن تذكر رقم الطلب.

Handwritten signature and stamp: 29331-06-16

ה"ג 1-06-9959

ביהמ"ש שלום
ירושלים

בהודעה

בצוין: זמ"ש ש"ס א"ב צירינגר
ט"ו 5320390-054
32

המשיבה: מל"מ ושלמה שוחב מ"מ

בקשה בהודעה ביוני זהויה למט"מ
מזויה זמ"ש ציון ג'מ"ט
ע"ז היום פולסולו

- 1) המבקשת מציעה 4 פתקים זמ"ש
מזויה א"ב, כפי שהיא א"מ היום
וגם א"מ, במיזם זמ"ש.
- 2) כל נסיחה כדלה ב"מ 800 ש"ח
מוז"מ היום - זמ"ש, כפי שהיא א"מ
היום, המזכ"ן כפי שהיא א"מ.
- 3) מיום פולסולו נותרה המזכ"ן, כפי שהיא
המזכ"ן א"מ היום - זמ"ש.

(2)

(4) המבקש נסדג צד זיווליס, בתיאום
כדי זקנה את הניזק שלה הנחל לה
עסקיה בעיתוליה, מקור במחשבים,

אלום המיכה מסה את אינציו את
הניזק ומטה המבקש... מלעס מהי.

(5) מה המסע הנכבד מתקם להנה
על גלה הניזק זיוי המבקש לפתור!
ביום 16/6/14 ולא מהי הא מחויבים

(6) המיכה מכה החלה שמוסיף מוק
14/6/16 ועולה קין עסקיה.

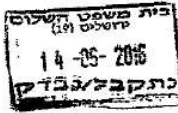
(7) הניזק על סתירה המבקש יגשני
מכירה נהנה נקד המיכה.

(8) מ/ (אין וכן הפדן אינציו עקלו.

זני שרעק
בתיאום.

ה"ש 16-06-9959

ביהמ"ש שלום
ירושלים

בהודעה

בצוין: זמני שם של ציטוט
טל 054-5320390

החלטה	14/06/2016
תיק	9959-06-16
ש"ק	קרן מילר
<p>אבהיר כי החלטתי מיום 10.6.2016 היא על השבת התפוסים מידיית למבקשת תוך שיתאפשר לה או למי מטעמה לבדוק את התפוסים.</p> <p>אם אין טעם מיוחד לאי קיום ההחלטה יושבו התפוסים מידיית בהתאם להחלטה זו. אחרת תוגש התגובה כאמור בהחלטתי הקודמת.</p>	

המשיבה: נעם ר

בקשה בהודעה
מניחה
על היום

החלטה	14/06/2016
תיק	9959-06-16
ש"ק	קרן מילר
<p>לתגובת המשיבה עד ליום 15.6.2016 בשעה 12:00 אשר תתייחס מדוע לא קוימה החלטת בית המשפט מיום 9.6.2016 המזכירות תודיע בדחיפות למשיבה.</p>	

(1) המשיבה
מניחה
הגם

(2) נס
מניחה
הביוק

(3) היום 16/6/16 ניתנה החלטה נוספת
המורה על גילגול התפוסים בקי

16.6.2016

187

92%

15-111-2016 18:57

187

Handwritten note: *ת"ד*

ת"ד 9959-06-16 187

Handwritten notes on a grid background:

- החוק המסדיר את...
- מטרת החלטת...
- החלטת...

Handwritten notes on a grid background:

- החלטת...
- מטרת החלטת...
- החלטת...

14/06/2016
תיק 9959-06-16
ש"ק מילר

החלטה

מדובר בתגובה תמונה מסעם המשיבה, זאת לאור הצהרת תג המשיבה בדיון שנערך בפניי ביום 9.6.2016 כי המשיבה מוכנה להשיב מיידית את כל התפוסים ליד המבקשת. חמישה ימים לאחר מכן טרם הושבו התפוסים למרות החלטתי מאותו היום על השבת התפוסים.

המשיבה תשיב מיידית את התפוסים למבקשת ברגע שתתייצב המבקשת לקבלם. כמו כן המשיבה תגיב עד ליום 19.6.2016 לשאלה מדוע לא יוסלו עליה הוצאות המבקשת בגין ההתנהלות האמורה. המזכירות תודיע לצדדים ותעביר התיק לעוזר ביום 20.6.2016

187

187

בבית המשפט העליון

כ"ש"פ 5234/14

לפני: כבוד השופט צ' זילברטל

המבקש: משה חלוי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בתיק ע"ח 41649-04-14 שניתנה ביום 9.7.2014 על ידי כב' השופט צ' קאפח

תאריך הישיבה: כ"ב בכסלו התשע"ה (14.12.2014)

בשם המבקש: בעצמו

בשם המשיבה: עו"ד אייל כהן

פסק-דין

1. בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 9.7.2014 בע"ח 41649-04-14, שניתנה על-ידי כב' השופט צ' קאפח. כפי שיפורט, החלטה זו ניתנה בגדר הליך של "עיון חוזר" בהחלטה קודמת שניתנה על-ידי בית המשפט המחוזי בשבתו כערכאת ערר על החלטתו של בית משפט השלום, ועניינה בחומר שנמצא בכונני מחשב אשר נחפסו במהלך חיפוש בדירתו של המבקש.

2. המבקש נחשד כי חדר למאגרי מידע של הרשות השופטת, והצתיק מהם שלא כדין עשרות אלפי מסמכים, לרבות מסמכים חסויים שאסורים בהחזקה על-ידו. עוד הוא נחשד בכך שחלק מהמסמכים הועברו על-ידו לאחרים, ומסמך אחד הוא אף פרסם באתר אינטרנט. ביום 29.8.2012 נתפסו כמהלך חיפוש בדירתו, מכוח צווי חיפוש, פריטים שונים שבבעלותו. לאחר שמרבייתם הוחזרו לרשותו, נותרו בידי המשטרה מספר פריטים, בהם שני כונני מחשב קשיחים (להלן: הכוננים). לימים, נסגר תיק החקירה נגד המבקש מחוסר ראיות, אך הכוננים נותרו בידי המשטרה, בנימוק כי הם מכילים גם מסמכים אשר לפי החוק אסורים בהחזקה. ביום 24.4.2014 הורה בית משפט השלום כי הכוננים יושבו למבקש אך טרם לכך יימחקו מהם מסמכים החוסים תחת איסור פרסום (ה"ת 714-03-13, כב' השופט ש' מלמד). בערר שהגיש המבקש על החלטה זו, קבע בית המשפט המחוזי, כי עובר לפעולת המחיקה יקבל המבקש רשימה ובה מספרי החיקים החוסים תחת איסור פרסום ולכאורה אסורים בהחזקה, והוא יוכל להגיב לרשימה. עוד נקבע, כי נציג פרקליטות מחוז חיפה אשר מעורה בתיק, יהיה נוכח כמהלך פעולות המחיקה (ע"ח 41649-04-14 מיום 15.5.2014, כב' השופט צ' קאפח). ביום 9.7.2014, לבקשת פרקליטות מחוז חיפה, הסכים בית המשפט המחוזי לקיים "עיון חוזר" בהחלטתו בנימוק שפרקליטות מחוז חיפה לא הייתה צד להליך. לאחר שנשמעה עמדת הפרקליטות, קבע בית המשפט המחוזי, כי הואיל ומלאכת המיון והמחיקה של אלפי הקבצים הוערכה על-ידי הרשויות באלפי שעות עבודה, והואיל והמבקש מכיר את הקבצים ויכול לבצע את המלאכה בזמן קצר בהרבה, לא סביר כי הרשויות ימיינו את הקבצים, ולכן המבקש יהא אמון על ביצועה של מלאכה זו, באופן שיפורט להלן. זה, בתמצית, הרקע הנדרש לבקשה דנא, אף שיצוין כי קורותיה לוו בהחלטות שיפוטיות נוספות של בית משפט זה (ראו: בש"פ 3607/13 מיום 30.6.2013; בש"פ 6951/13 מיום 10.12.2013).

3. תחילה הוריתי למשיבה להשיב בכתב לבקשה. בהמשך החלטתי לקיים דיון בבקשה. בדיון שהתקיים ביום 14.12.2014 הוסיפו הצדדים פרטים עובדתיים נוספים הדלבנטיים להכרעה בנדון, מרבייתם קשורים בהיבטים טכניים ונוגעים לכוננים, לאופיים וטיבם של הקבצים שבהם מדובר ולאופן המיון אותו קבע בית המשפט המחוזי בהחלטתו בעיון חוזר, כדלקמן:

(א) בשני הכוננים יש בסך הכול כמיליון קבצים, אך המחלוקת בין הצדדים נוגעת רק לכשנים-עשר אלף קבצים מתוכם, אותם מתנגדת המדינה להשיב למבקש (להלן: הקבצים שבמחלוקת).

(ב) כ-98 אחוזים מתוך הקבצים שבמחלוקת הם קבצי pdf, ונטען על-ידי המשיבה כי לא ניתן לבצע עליהם סריקה אפקטיבית לפי מילות מפתח. בנוסף, הקבצים נושאים "שמות גנריים" כך שלא ניתן להבין משמם מהו תוכנם. הווי אומר, הדרך היחידה למיין את הקבצים שבמחלוקת היא לפתחם קובץ אחר קובץ.

(ג) לעמדת המדינה, בניגוד לעמדת המבקש, חלק הארי מהקבצים שבמחלוקת, מקורו באתר "נט המשפט" הסנוהל על ידי הרשות השופטת. קבצים אלו כוללים לא רק החלטות "פומביות" (כדוגמת פסקי-דין), אלא גם פרושוקולים, חיקי מוצגים, מסמכים שונים מחיקי בתי המשפט ומידע הנוגע לצדדים שלישיים. הודגש, כי גם אם מדובר בחיקים שאין לגביהם מגבלת פרסום או מגבלת פומביות, החומר הנ"ל אינו נגיש לכלל הציבור ללא החלטה מפורשת של בית משפט, ועל כן אסור בהחזקה. כלומר, בניגוד למה שהשתמע מהחלטות הערכאות הקודמות, האבחנה אינה רק בין קבצים שמקורם בהליכים לגביהם חל איסור פרסום לבין הליכים פומביים. בצד זאת, המדינה מסכימה כי ייתכן שבקבצים שבמחלוקת יש גם קבצים ספוראדיים שמקורם לא מ"נט המשפט".

(ד) קיים ספק לגבי השאלה כיצד הגיעו קבצים ממערכת "נט המשפט" לידי המבקש (המבקש גורט כי הקבצים היו פתוחים לכל). מכל מקום, אין מחלוקת כי המבקש לא פנה בבקשה לעיין במסמכים בדרך המוסדרת בתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בחיקים), תשס"ג-2003 (להלן: תקנות העיון).

(ה) המנגנון אשר נקבע למיין הקבצים בהחלטת בית המשפט המחוזי, מורה כי המבקש יעיין בקבצים בעמדת מחשב מפקחת בתחנת המשטרה, ולאחר מכן יעביר למדינה רשימת קבצים שלידו מותרים בהחזקה. המדינה תעבור על הרשימה, תודא כי אכן מדובר בקבצים מותרים, ואם כן, תמסרם למבקש. יצוין, כי המדינה העבירה זה מכבר קבצים ספציפיים למבקש בהתאם לבקשות שהגיש.

4. המבקש טוען כי המקרה רוא מעורר שאלות בעלות חשיבות כללית, החורגות מעניינו הפרטני. כטענה מקדמית נטען, כי החלטת בית המשפט המחוזי בבקשה לעיון חוזר ניתנה בחוסר סמכות, כיוון שפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחישוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: הפקודה), אינה מתירה הליך של עיון חוזר בהחלטה העוסקת בתפיסת חפצים. מעבר לטענה זו, סבור המבקש כי עניינו מעורר שתי שאלות עקרוניות מרכזיות: האחת, האם ניתן להמשיך בתפיסת חומרי החקירה, או למחקם (להשמידם), מקום שהחקירה נסתיימה ללא שהוגש כתב אישום. והשנייה, בהנחה שהתשובה לשאלה זו היא בחיוב, האם ניתן להטיל את חובת מיון קבצים על מי שהיה חשוד, לכאורה רק משום שלרשות משאבים מוגבלים. המבקש סבור כי התשובה לשתי השאלות בשלילה. בצד שאלות אלו מעלה המבקש טענות נוספות, רובם לעניין זכותו החזיק בקבצים והפגיעה בזכות זו נוכח החלטת בית המשפט המחוזי.

5. המשיבה סבורה כי דין הבקשה להיראות, מן הטעם שהמקרה אינו מעורר כל סוגיה עקרונית המצדיקה מתן רשות לערור ב"גלגול שלישי". לעניין טענתו המקדמית של המבקש, בדבר היעדר סמכות לבית המשפט המחוזי לקיים הליך "עיון חוזר", טוענת המשיבה כי אף שלכאורה הוראות הפקודה אינן מתירות הליך כאמור, קיימת סמכות טבועה לבית המשפט לנקוט בו. זאת, בדומה למצבים אחרים לגביהם כבר הוכרע בפסיקה כי ניתן לקיים הליך עיון חוזר גם בהיעדר הוראת חוק מפורשת. המשיבה מטעימה, כי נוכח האופי ה"דינאמי" של הליכי תפיסת חפצים, נדרש כי הערכאות השיפוטיות תוכלנה לקיים הליכי עיון חוזר, כדי להתאים את החלטותיהן לחלוף הזמן ולשינוי הנסיבות. מסיבה זו, עדכנה המשיבה, כי לאחרונה עברה בקריאה ראשונה בכנסת הצעת חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – המצאה, חיפוש ותפיסה), התשע"ד-2014, בנדרה הוצע לעגן את הליך העיון החוזר במקרים כגון דא.

לגופם של דברים מוסיפה המשיבה כי הקבצים אשר נמצאים על הכוננים הקשיחים אסורים בהחזקה על-ידי המבקש, זאח מכוח מספר ריגים, לרבות חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, ותקנות העיון. משכך, מוכן כי ניתן להשמידם או למחקם, וזאת נוכח סעיפים 31 ו-34 לפקודה, כמו גם מכוח סמכותו הטבועה של בית המשפט. המשיבה מוסיפה כי נוכח הוראות היקוקים אלה אין יסוד גם לטענת המבקש כי לא ניתן להשמיד או למחוק חפצים תפוסים כאשר לא הוגש כתב אישום. בדיון הוסיף בא-כוח המשיבה, כי ממילא כל הקבצים שבמחלוקת אשר מקורם במערכת "נט המשפט" לא היו אמורים להימצא אצל המבקש, שהרי הדרך היחידה לקבלם היא בהגשת בקשה

לביית המשפט לפי סעיף 4 לתקנות העיון, אך המבקש לא פעל לפיה. באשר לשאלה מי יהא אמון על מלאכת המיון והכרירה של הקבצים, טוענת המשיבה כי "אמנם, חובת הסיגון מוטלת על הרשויות ואולם בנסיבות החריגות שפורטו לעיל (כמות הקבצים, הקצאת המשאבים הנדרשת, היכרות המבקש את החומר ועוד), לאור הוראות הדיון והקנות העיון, הרי שהחלטת בית המשפט מאוזנת וסבירה". הודגש, כי ממילא על מנת להחזיק בקבצים כדיון היה על המבקש לפנות בבקשות פרטניות בכל תיק ותיק, מה שלא עשה. כך שאין לו להליך על ביטול הזמן שייגרם לו כתוצאה מהחיוב לעסוק במיון הקבצים.

דיון והכרעה

6. ראשית יצוין כי בהליך דנא נפלו פגמים בגינם נפגעו זכויותיו של המבקש, ולפיכך מתקיימת אמות המידה המצדיקות מתן רשות ערר "בגלגול שלישי" בהתאם לקווים המנחים אשר נקבעו בפסיקה (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' חצת אור (הודו חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)). הדברים אמורים בכך שההליך במסגרתו ניתנה החלטת בית המשפט המחוזי – הליך "עיון חוזר" בהחלטתו בערר – אינו הליך המעוגן כלל ועיקר בהוראות הדיון. לבית משפט הדן בערר בנושאי תפיסת חפצים על-פי סעיף 38א לפקודה אין סמכות לקיים הליך עיון חוזר בהחלטתו, ודרכם היחידה של הצדדים להשיג על החלטה בערר היא בבקשת רשות ערר לבית משפט זה (השוו: יעקב קדמי סדר הדיון בפלילים 729 (מהדורה מעודכנת – 2008)). להלופין, אם צד להליך סבור כי מתקיימות נסיבות המצדיקות הגשת בקשה לעיון חוזר בסוגיית התפיסה או החזרת התפוסים בקשתו צריכה להיות מוגשת לערכאה הדיונית (בהנחה שיש זכות לפנות בבקשה לעיון חוזר לערכאה הדיונית, סוגיה שההכרעה בה אינה נדרשת לעניינו אך נראה כי זכות זו קיימת), זאת גם אם ההחלטה האחרונה בנושא ניתנה על-ידי ערכאת ערר, ולא לערכאת הערר עצמה. שהרי ההחלטה בערר היא החלטה שהיתה צריכה להינתן על-ידי הערכאה הדיונית, אשר מופקדת על הטיפול השוטף בנושא, ובאה במקומה. בכך אין ערכאת הערר הופכת לערכאה ראשונה מכאן ואילך. בדרך זו אף נשמרת יכולת הצדדים לממש זכותם להגיש ערר בזכות על החלטת הערכאה הדיונית בעיון החוזר, ובמידת הצורך, בקשת רשות ערר לבית משפט זה (דוגמה להליך כזה ניתן לראות, למשל, בבש"פ 8009/07 מ.ג.ש מיכאל עבודות בסון ופיתוח בע"מ נ' מדינות ישראל (14.2.2008)). מנגד, בקשה לעיון חוזר המוגשת ישירות לערכאת הערר, מובילה לכך שהצדדים "מפסידים" את האפשרות להגיש ערר בזכות. כך, בעניינו, אילו הייתה מגישה המשיבה את בקשתה לעיון חוזר לערכאה הדיונית (קרי, לבית משפט השלום), היה יכול המבקש להגיש ערר בזכות לבית המשפט המחוזי, ורק לאחריו, במידת

הצורך, בקשת רשות ערר לבית משפט זה. בדרך שנגקטה "הפסיד" אפוא המבקש את זכותו לערוך בזכות. פגם דיוני זה הוא מהותי ויורד לשורשו של ההליך – ולפיכך ישנה עילה לקבל את בקשתו למתן רשות ערר "בגלגול שלישי".

מעבר לאמור לעיל, מתעוררת במקרה דנא סוגיה שיש לה השלכות רחב, ושעניינה מה הדין כאשר החזרת תפוס כרוכה בפעולת מיון או סיווג מורכבת המצריכה השקעת משאבים מיוחדים – האם, בנסיבות מיוחדות כגון נסיבות המקרה דנא, ניתן להטילה על כעל החפוס. נדמה כי סוגיה זו לא זכתה להתייחסות ישירה בפסיקה.

7. אעיר, כי לפגם הדיוני עליו התעכבתי מצטרפים היבטים נוספים המעוררים חוסר נחת ביחס להתנהלות ההליך. כך לדוגמה, במקרה דנא, אשר ניתן היה "לסמנו" מראש במקרה מזרכב (ולו נוכח הניסיון שהצטבר כתוצאה מההליכים הקודמים בענייננו של המבקש ואופי הסוגיות הצריכות הכרעה), דומה כי היה מקום שגורמי המשיכה השונים יהיו מתואמים בעמדותיהם לכל אורך ההליך. בהקשר זה ניתן לתהות, האם לא נכון היה שבהליך מסוג זה תרכזו האחריות לייצוג המדינה בידי גורם אחד, ועל-פניו נדמה, כי מוטב אילו היה מדובר בנציג מטעם הפרקליטות אשר מעורה בתיק והיה אמון על הייצוג גם בהליכים הקודמים (בבית משפט השלום ובבית המשפט המחוזי התייצבו מטעם המשיכה אנשי משטרה). על-כל פנים, אף אם הוחלט לפעול אחרת, ולהפקיד את הייצוג בפני גורם משטרתי, אין ספק כי העמדות שהוצגו על-ידי אותו הגורם מייצגות ומחייבות את המדינה כגוף אחד. אין להטלים עס מצב בו עמדות שהציגו נציגי משטרה בדיון בפני בית משפט, לא יחייבו את זרועות המדינה האחרות, באופן שבו זרוע "אחרת" של המדינה – ובענייננו, פרקליטות מחוז חיפה – תוכל להגיש בקשה לעיון חוזר בטענה שהיא כלל לא הייתה "צר להליך". באופן הפותח את הדיון מחדש. יש גם לתמוה מדוע פרקליטות מחוז הופכת, כשלעצמה, לבעל דין המגיש לבית משפט, בשמו שלו, בקשות האמורות להיות מוגשות על ידי המדינה.

עוד יש להעיר כי מתקבל הרושם שהסוגיות לא הוצגו בצורה מלאה ומדויקת בערכאות הקודמות ונראה שמתעם זה ההחלטות התייחסו בעיקרן לקבצים הנוגעים לתיקי בית משפט האסורים בפרסום (כך הוא בהחלטת בית משפט השלום). בעוד שהמחלוקת העיקרית מתייחסת למסמכים שהועתקו מ"נט המשפט" ושמוקדם בתיקים גלויים. לפיכך גם לא הוכרעה כמפורש המחלוקת בשאלה האם המבקש רשאי להחזיק בקבצים אלה (המבקש אינו חולק על כך שאינו רשאי להחזיק במסמכים חסויים, שפרסומם נאסר וכו'), אם כי בית המשפט המחוזי אכן ציין כי לצורך הקביעה לפיה

המבקש רשאי להחזיק בכל חומר שהחזקתו אינה אסורה "יובאו בחשבון גם התקנות לעיון בתיקים".

על יסוד האמור לעיל ניתנת רשות לערור. עם זאת, דין הערר להידחות לגופו, כמפורט להלן.

8. מכאן אפנה לדון בטענות הערר לגופן. כזכור, בפי המבקש שתי טענות מהותיות עיקריות – האחת, כי לא ניתן למחוק, להשמיד או לא להשיב את מלוא הקבצים שעל הכוננים, כאשר לא הוגש נגדו כתב אישום; והשנייה, החלופית, כי לא ניתן להטיל את חובת המיון של הקבצים עליו כחשוד (לשעבר), לכאורה רק משום שהמשאבים הנדרשים לכך הם משמעותיים ביותר ומשאכיהן של הרשויות מוגבלים. כפי שיפורט – כנסיבות המקרה הנוכחי, דין שתי הטענות להידחות.

דינם של חפצים "תפוסים" כאשר לא הוגש כתב אישום

9. סעיף 31 לפקודה קובע כדלהלן (ההדגשה הוספה - 1.צ):

"הובא בפני שופט, מכוח צו חיפוש, הפץ שאסור להשתמש בו או להחזיקו, ולא הוכיח המחזיק הצדק חוקי, רשאי השופט להורות על החרמתו, השחתתו או השמדתו, אף אם לא יובא אדם לדין בקשר אליו".

וסעיף 34 לפקודה קובע כי:

"על פי בקשה שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסוים (להלן – שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט – הכל בתנאים שייקבעו בצו".

10. הוראות הפקודה ברורות ומפורשות ועל-פיהן אין מניעה עקרונית לא להשיב לחשוד חפצים תפוסים, ככל שהם אסורים לשימוש או להחזקה, גם כשלא הוגש נגדו כתב אישום. אף בפסיקה נקבע, כי כאשר חפצים שנתפסו הם בגדר "רכוש האסור בהחזקה" אין מניעה להמשיך להחזיקם ואף להשמידם, גם כאשר הוחלט לא להגיש כתב אישום נגד החשוד (ראו: בש"פ 6686/99 עובדיה נ' חזיון ישראל, פס" 7, 15

(22.5.2000); בש"פ 4118/14 גנה נ' מדינת ישראל, פס"ד (13.11.2014), (להלן: עניין גנה)). בעניין גנה הוסף וצוין, כי יש לאמץ פרשנות מרחיבה ביחס לסעיף 31 לפקודה לעניין "חפץ שאסור להשתמש בו או להחזיקו", כך שתחולתו תהא לא רק על חפצים שהחזקתם אסורה בהגדרה חצונית טבעית, אלא גם כלפי חפצים שאין לחזיק זכות להחזיקם. כך ציין השופט א' רובינשטיין (ההדגשה במקור):

"לטעמנו, במישור המשפטי, נכונה פרשנות בית המשפט המחוזי, 'חפץ שאסור להשתמש בו או להחזיקו' הוא חפץ שלטחזיק בו אסור להשתמש בו או להחזיקו, שכן הוא רכוש גנוב – למשל, ולא רק חפץ שכל אדם אינו רשאי להחזיק בו כמו סמים מסוכנים".

11. הנה כי כן, אין יסוד לטענת העקרונית האחת שהעלה המבקש, לפיה כל אימת שלא הוגש נגדו כתב אישום קמה חובה להשיב לו את כל הקבצים שעל גבי הכוננים, לכאורה באופן גורף וללא קשר לתוכנם. יש לציין, כי במידת מה, דברים אלו נכתבים כהבהרה בלבד, שכן נדמה כי אף המבקש עצמו הבין זאת, כאשר הסכים שאין מניעה חוקית לא להשיב לרשותו קבצים אשר אסורים בהחזקה על-פי הדין (אלא שהמבקש טבור כי כל מה שנשל מ"נט המשפט", למעט האסור בפרסום, מוחזק על-ידו כדין. לכך אין להסכים, כמפורט להלן). מכל מקום, ראיתי לנכון להבהיר את הנקודה, וכן להרגיש כי הסמכות לא להשיב חפצים אסורים בהחזקה אינה חלויה בהסכמת המבקש, אלא היא עניין שבדין (יתרה מכך, ניהן לחשוב על מצבים שבהם המשך התפיסה הוא עניין שבחובה על-פי הדין).

זכות המבקש להחזיק בקבצים שמקורם ב"נט המשפט" ולענין בהם

12. מהנתונים שהוצגו לפניי על-ידי המשיבה עולה כי החלק הארי של הקבצים שבמחלוקת מקורו באתר הרשות השופטת "נט המשפט", זאת אף שניתן להניח כי קיימים בקבצים שבמחלוקת גם מיעוט קבצים אשר מקורם ומהותם אחר. כאמור, הקבצים אשר מקורם ב"נט המשפט", כוללים לא רק החלטות פומביות, כגון פסקי דין אשר פורסמו במאגרי המידע של הרשות השופטת (או במאגרים מסחריים), אלא גם (וככל הנראה, בעיקר) קבצים מתוך ותיקי בית המשפט, כדוגמת פרוטוקולים, חיקי מוצגים, תצהירים, חוות דעת, כתבי ביי-דין ומידע הנוגע לצדדים שלישיים. כידוע, לפי תקנות העיון, הגורמים המורשים לעיין בתיקי בית המשפט – בין אם מדובר בחליף חסוי ובין אם לאו – הם רק בעלי דין וכאי-כוחם. לעומת זאת, אדם שאינו בעל דין בהליך,

כגון המבקש, אינו מורשה לעיין בתיקים, אלא אם בית המשפט אישר זאת לפי בקשה. עניין זה מוסדר בתקנות 2-4 לתקנות העיון, כדלהלן:

<p>2. (א) כל אדם רשאי לעיין ברשימת המשפטים שבמזכירות בית המשפט.
(ב) כל אדם רשאי לעיין בהחלטות שאינן אסורות לפרסום על פי דין.</p>	<p>עיון הציבור
ברשימת
המשפטים</p>
3. בעל דין רשאי, לאחר שמילא הודעת עיון לפי טופס 1 שבתוספת (להלן – הודעת עיון), לעיין בתיק בית המשפט שהוא צד בו, אלא אם כן הוא אסור לעיונו על פי דין.	<p>זכות עיון של
בעלי הדין</p>
<p>4. (א) כל אדם רשאי לבקש מבית המשפט לעיין בתיק בית משפט (להלן – בקשת עיון), ובלבד שהעיון בו אינו אסור על פי דין.
(ב) בקשת עיון חוגש לשופט או רשם שהתיק נדון לפניו, ובאין אפשרות כאמור, לשופט או רשם שיקבע נשיא בית המשפט.
(ג) בקשת עיון תהיה מנומקת, ותוגש לפי טופס 2 שבתוספת.
(ד) בבואו לשקול בקשת עיון, ייתן בית המשפט את דעתו, בין השאר, לענינו בתיק של המבקש, לענינם של בעלי הדין ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מהעיון, וכן לסבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם היענות לבקשה.</p>	<p>זכות עיון של מי
שאינו בעל הדין</p>

[...]

13. קבצים אשר מקורם בתיקי בית משפט ממערכת "נט המשפט", אשר אינם נכנסים לגדר תקנה 2(ב) לתקנות העיון, ולא נתבקשה לגביהם רשות עיון לפי תקנה 4 לתקנות העיון, ממילא לא היו אמורים להיות בחזקת המבקש. במאמר מוסגר אוסיף, כי קיימת אפשרות לקבל "היתר כללי לעיון" לפי תקנה 5 לתקנות העיון, אך לא נטען כי המבקש הוא בעל היתר כזה. ביחס לקבצים אלו, המהווים – לשיטת המשיבה שלא מצאתי לגכון שלא לאמצה – את רוב הקבצים שבמחלוקת, סבורני כי לא רק שאין חובה להשיבם למבקש, אלא שהשבתם תהא בגדר עקיפת הוראות הדין. בניגוד למצב בו היה המבקש מגיש בקשה לעיון בתיקי בית המשפט, והבקשה הייתה מאושרת, הרי שבענייננו המבקש כלל לא קנה זכות במסמכים מסוג זה. המבקש לא היה זכאי מלכתחילה לעיין בקבצים מתוך תיקי בית המשפט, בין אם מדובר בהליך חסוי ובין אם לאו. לא למוחר לעיין כי תקנות העיון מגדירות בסעיף 1 את המוגנת "עיון" – "לרבות צפייה, האזנה, העתקה, צילום, הדפסה, הקלטה, קבלת פלט מחשב או קבלת עותק של

מסמך בכל דרך אחרת, בהתאם לסוג המידע וצורת החזקתו; – כלומר, שלבד מכך שלמבקש לא הייתה זכות לעיין בתיקים, לא הייתה לו גם זכות להעתיקם או לשמורם (ולעניין חוקתיות ההסדר של היעדר מתן הרשאה כללית בתיקי בית המשפט נוכח עקרון פומביות הדיון, ראו: בג"ץ 5917/97 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' שר המשפטים (8.10.2009)).

דברים אלו נכונים גם אם אניח, לצורך הדיון, כי הקבצים במערכת "נט המשפט" היו פתוחים הלכה למעשה לעיני המבקש, למשל עקב תקלה או עקב "פירצת אבטחה" מצערת. כעניין נגה המצוטט לעיל, נתפסו אצל החשודות תכשיטים שנחזו להיות גנובים, אלא שבסופו של יום לא הועמדו התשודות לדיון. החשודות טענו, כי הואיל ולא נטען כי הן גנבו את התכשיטים, יש להשיבם להן. פרשנותן נדחתה, תוך שנאמר כי די בקביעה שלחשודות עצמן אין זכות בתכשיטים, כדי לפעול לפי סעי' 31 לפקודה ולא להשיבם. בהיקש מכך, ניתן ללמוד לצורך כחינת המקרה דגא, כי אף אם המבקש לא פעל בניגוד לדיון בשלב השגת הקבצים ממערכת "נט המשפט", עובדה זו לא מקנה לו זכות החזקה ועיון בקבצים, שכן זכות זו קמה רק בהינתן אישור מבית המשפט, בדרך הקבועה בתקנות העיון.

הטלת "מלאכת המיון" על המבקש – האם כדיו?

14. הואיל ולמבקש לא קמה זכות כדיון להחזיק ברוב הקבצים שבמחלוקת ולעיין בהם, וניתן ממילא לא להשיבם לרשותו, יש לבחון האם ההנחה כי ייתכן שהקבצים שבמחלוקת כוללים גם מיעוט קבצים אשר מקורו אינו מהיקי בית המשפט, מחייבת את גורמי החקירה לערוך מיון כיחס לכלל הקבצים. לדידי, בנסיבות הייחודיות שבעניינינו, התשובה לכך שלילית.

15. אין ספק כי ככלל, מוטלת חובת מיון וסינון של תומרי חקירה על הרשויות החוקרות או על גורמי התביעה, זאת גם כאשר תומר החקירה הוא רב והמלאכה צפויה לארוך זמן ניכר (ראו, בשינויים המחויבים, בש"פ 2043/05 מדינת ישראל נ' גד זאבי, פס' 22 (15.9.2005); רע"פ 8873/07 היינץ ישראל בע"מ נ' מדינת ישראל, פס' 20-22 (2.1.2011)). בדומה לכך, כאשר קמה לפלוני זכות לקבל לידי פריטים שנחפסו במהלך חקירה, בין אם החקירה הסתיימה מבלי שיוגש אישום ובין מסיבה אחרת, ראוי ככלל לקבוע כי הרשות אמורה לשאת בעלויות הכרוכות במיון התפוסים והפרדת הפריטים שיש להחזירם מפריטים אחרים (ככל שיש עליויות כאלה, ויודגש כי מדובר במקרים

שיהיו נדירים מעצם טבעם), זאת נוכח זכותו של פלוני להחזיק בתפוסים שאין עוד עילה לפגוע בה.

עם זאת, חובה זו של הרשויות לא צריכה להיות מוחלת באופן מוחלט ועיוור על כל מקרה – יהא אשר יהא. לעולם תיורש עריכת איזון בין הזכויות המתחרות והאינטרסים המנוגדים. כך, ייתכנו מצבים חריגים (וגדירים מטבעם) בהם הטלת מלאכת המיון והסיווג של תפוסים שנתפסו ושחלקם אמור להיות מוחזר לבעליהם, על רשויות המדינה, תהא לא מידתית; בעוד שהפגיעה כבעל התפוסים, שיאלץ להקצות משאבים למלאכת המיון, תהא מוצדקת. בעיקרו של דבר, ניתן לחשוב על מצבים בהם "האשם" לכך שנוצר קושי במלאכת המיון והסיווג נעוץ במובהק בחשוד או כנאשם עצמו, שפעל בניגוד לדין עת החזיק בפריטים טרם הפיסתם וערבם עם פריטים מותרים בהחזקה, כך שלא יהא זה ראוי להטיל את מלאכת המיון על הרשויות על חשבון כלל הציבור (וכך גם בענייננו, כמפורט להלן). נדמה, אפוא, כי מצבים מיוחדים וחריגים מסוג זה, עשויים להצדיק מציאת פתרון חריג בהתאם, הסוטה מהכלל של הטלת חובת המיון והסיווג על הרשות. אגב, לא ניתן לשלול את האפשרות שבמצבים מסוימים מכגון-דא, המסקנה תהיה כי המכלול כולו לא יוחזר לבעליו, כשאין אפשרות מעשית סבירה להפריד בין חלקיו ה"כשרים" לחלקיו האסורים בהחזקה, שכן על פי לשון סעיף 34 לפקודה לבית המשפט שיקול דעת רחב.

לשם השוואה, כאשר בית משפט זה דן בסוגיה של מימון עלויות עיון בחומר חקירה (האם להטילו על התביעה או על ההגנה) והגיע למסקנה כי על-פי המצב החוקי הנטל הוא על ההגנה, לא נשללה האפשרות כי במקרים "חריגים וייחודיים" תוטל העלות על התביעה (בש"פ 1956/12 מדינת ישראל נ' אלגמיל (7.8.2012)). הנה כי כן, המציאות המורכבת והמגוונת מחייבת להכיר בחריגים לכללים הבסיסיים. לפיכך, אף כי ככלל נכון יהיה להטיל על הציבור לשאת בעלות הכרוכה במיון וסיווג תפוסים כדי שניתן יהיה להשיב לפלוני את אותם פריטים להם הוא זכאי, שהרי התפיסה נועדה לקדם עניין ציבורי שבינתיים אינו עוד בתוקף ולפלוני יש זכות לקניינו, יהיו מצבים חריגים, כגון המקרה דנא, שיחייבו עריכת איזון אחר בין האינטרסים המנוגדים.

16. בענייננו, הגדירו הרשויות כ-99 אחוזים מכלל הקבצים הקיימים על הכוננים קבצים שניתן להשיבם למבקש (על הכוננים היו כמיליון קבצים, ורובם ככולם הושבו למבקש פרט ל-12,000 קבצים שבמחלוקת). תהליך מיון הקבצים שבמחלוקת הוערך על-ידי גורמי המקצוע בעמל רב ובאלפי שעות עבודה, כאשר דרך המיון היחידה היא לעיין בקבצים עצמם, קובץ אחר קובץ. זאת, כאשר מטרת המיון היא לברור מתוך רוב

של קבצים שהמבקש אינו זכאי להחזיק בהם מטפד מוטט של קבצים. זאת ועוד, בענייננו, נדמה כי המבקש הוא שאחראי במובהק לקושי שנוצר במלאכת המיון, שכן כפעולותיו-שלו הוא יצר מצב בו מיעוט הקבצים המותרים בהחזקה, "מהול" ברוב הקבצים האסורים בהחזקה. אלמלא היה המבקש עצמו יוצר בפעולותיו את "תערובת" הקבצים, לא היה נוצר מלכתחילה הקושי הרב הגלום במלאכת המיון. כך למשל, אילו היה המבקש מפריד את הקבצים בתיקיות מסודרות, או אפילו לו היה מכנה את הקבצים בשמות, ייתכן כי היה ניתן לאבחן את הקבצים ומלאכת המיון עשויה הייתה להיות מהירה יותר. מכל מקום, העיקר הוא שהמבקש החזיק קבצים בניגוד להוראות תקנות העיון, גם אם במלאכת ההעתקה לא היה כרוך ביצועה של עבירה פלילית, וכאשר הוא שמר קבצים אלה ביחד עם קבצים "לגיטימיים" נוצר מצב שקיים קושי להפריד את המותר מהאסור, מה גם שלכאורה חלק הארי של הקבצים אינו מותר בהחזקה. כאמור, המבקש עצמו יצר את הקושי הרב במיון הקבצים, באופן בו לא יהיה זה סביר עתה להטיל את מלאכת המיון על כתפיה של הרשות מבלי שהמבקש יערוך מיון ראשוני שיקל על התהליך.

17. יובהר, כי המסקנה לפיה אין להטיל את נטל המיון על הרשות, אינה מפקיעה את זכותו של המבקש לקבל את ששייך לו ומותר בהחזקה. בהקשר זה, נדמה כי הפהרון (הפרגמטי) שקבע בית המשפט המחוזי מאזן היטב בין הקביעה דלעיל לבין הרצון לשמור על זכויותיו של המבקש לקבל את מיעוט הקבצים המותרים בהחזקה ובעיון. כאמור, לפי המנגנון שנקבע, המבקש יעבור על הקבצים בעמדה מפוקחת בתהנות המשטרה, ולאחר מכן יעביר למשיבה רשימת קבצים שלדירו מותרים בהחזקה. המשיבה תעבור על הרשימה שיכין המבקש, ותודא כי אכן מדובר בקבצים מותרים, ואם כן, תמסרם למבקש. נדמה, כי אמות המידה הראויות לאישור הקבצים אותם יהפוך המבקש לקבל הן אלה הקבועות בחקנות העיון. לפיכך, למצער על פניו, לא יוחזרו למבקש קבצים אשר מקורם במערכת "נט המשפט" ואשר נלקחו מתיקי בית המשפט, ללא שהתקבל לגביהם היתר עיון לפי תקנה 4 לתקנות העיון, כאשר נדרשה רשות כזו. לעומת זאת, קבצים הנוכסים לגדר תקנה 2(ב) לתקנות העיון, או קבצים שכלל אינם מאחר "נט המשפט", יוחזרו למבקש. בתוך כך יובהר, כי אמות מידה אלו אינן מונעות העלאת טענות ספציפיות – לכאן או לכאן – לגבי קבצים מסוימים, אשר יידונו לגופו של עניין ככל שתוגש בקשה לבית משפט השלום.

18. נוכח האמור, מסקנתי היא כי בנסיבות המקרה, יש לדחות גם את טענתו השנייה של המבקש לפיה הטלת מלאכת המיון עליו אינה כדוין.

טיכומס של דברים

19. הבקשה שהוגשה לפניי כבקשת רשות ערר "בגלגול שלישי" התקבלה. כיוון שנפלו פגמים מהותיים בהליך וכיוון שהיא מעוררת סוגיה שטרם זכתה להתייחסות בפסיקת בית משפט זה. לגופו של עניין, ולאחר שנבחנו טענותיו המרכזיות של המבקש, מצאתי כי יש לדחות את הערר. התוצאה של פסד דין זה היא כי המנגנון אשר נקבע כהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 9.7.2014 נותר על כנו. יובהר שככל שתתגלענה מחלוקות כאשר ליישום החלטה זו, יש להביאן להכרעת בית משפט השלום.

סוף דבר, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ט בכסלו התשע"ה (21.12.2014).

שׁוֹפֵט

השוקת כמנף לשיעור עריכה ומסות. 14052340_L04.doc
מרכז מידע, טל' 077-2793333; אתר אינטרנט, www.court.gov.il

מדינת ישראל
בית המשפט המחוזי

בית המשפט המחוזי בירושלים
שם טוב נ' מדינת ישראל
ע"ח 38678-06-16
סוג עניין:
תאריך פתיחה: 19 יוני 2016
רמת חסינות: פתוח לציבור

התחייבות למסירה אישית

אני החתום בטעם מתחייב בזאת לבצע מסירה אישית של עותק מהחליף והבקשה לסעד זמני, על כל נספחיהם, עוד היום למשיבה (פרקליטות / תביעות / משטרת ישראל).

מסנך זה מהווה מסירה אישית ואני מתחייב להחזירו למזכירות בית המשפט עוד היום לפקס: 02-6292521/2, לאתר שהחזרם ע"י המשיבה.

אני
התנימה

אני
שם המוסר

19/6/16
תאריך מסירה

התנימה

שם הנקבל

16
תאריך קבלה

רח' צלאח א-דין 20, ירושלים, 95908
טל' 02-6291451 פקס 02-6281284